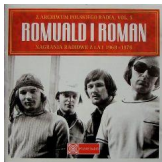

Romuald i Roman – Z Archiwum PR (2007)

Written by bluelover

Wednesday, 14 October 2009 21:45 - Last Updated Wednesday, 23 January 2013 12:39

Romuald i Roman – Z Archiwum PR (2007)

CD1 o 101. *Kto poznał ten świat* o 102. *Znasz ten dom* o 103. *Pytanie czy hasło* o 104. *Człowiek* o 105. *A ja nigdy i basta* o 106. *Kamień* o 107. *Bobas* o 108. *Bedziesz pania w moim piekle* o 109. *Talizmany* o 110. *Na twój znak* o 111. *Twoje słowa jak lubin* o 112. *Wszystko ci kupilem* o 113. *Czy potrafie* o 114. *Gdyby przebaczać mogli wszyscy* o 115. *Jak dwie rzeki* o 116. *W białą Noc Narodzenia* CD2 o 201. *Spacer mleczna droga* o 202. *Towarowy rusza do Indii* o 203. *Cos we mnie drzemie* o 204. *Wedrujesz tak* o 205. *Towarowy rusza do Indii (live)* o 206. *Cos we mnie drzemie (live)* o 207. *Idź dalej* o 208. *Patrycja* o 209. *Wieczorny nokturn* o 210. *Wszystko ci kupilem* o 211. *XXI zbliża się wiek* o 212. *XXI zbliża się wiek (inst)* o 213. *Plonie ognisko* o 214. *Idź dalej (version 2)* o 215. *Kto* o 216. *Cos we mnie drzemie (alternative)*

Muzycy:

Romuald Piasecki – śpiew, gitara Andrzej Pluszcz – gitara basowa (1,2) Ireneusz Nowacki – perkusja (1–3) Lesław Kot – śpiew (2–16) Włodzimierz Krakus – gitara basowa (3,4) Stanisław Kasprzyk – perkusja (3–6) Jacek Krzaklewski – gitara, śpiew (5,6) Roman Wrzos – gitara basowa (5,6) Sarandis Jovanudis – perkusja (5–16) Marek Purzycki – gitara basowa (5–16) Krzysztof Orłowski – instrumenty klawiszowe, flet, instrumenty perkusyjne (5–16) Zbigniew Stemplowski – organy Hammonda (5–16) + Michał Kieńko – trąbka (7)

Grupa "Romuald & Roman"- kultowa grupa PRL przełomu lat 60 /70 - (najbardziej do dzisiaj znana w Polsce wrocławska kapela rockowa) zawiązała się jako supergrupa wrocławskiej sceny rockowej. Tytułowi liderzy szefowali dotąd dwóm czołowym zespołom - Romuald Piasecki "Grupie I", która specjalizowała się w repertuarze z "pop listy" i Roman Runowicz - zespołowi "EL-AR", który na tle konkurencji wyróżniał się ambicją kreatywną.

"Romki" zaraz po powstaniu stali się bardzo popularni w kraju. Atutem zespołu oprócz znakomitej strony instrumentalnej było uzupełnienie występów efektami działającymi na stronę wizualną . Twórcą tych happeningowych zdarzeń był przyjaciel zespołu - Stanisław Lose. Jego pasją był koncert rockowy jako widowisko, happening. Trudno precyzyjnie określić jego funkcję

w zespole, bowiem do dziś nie spotykamy nikogo podobnego, a jego ówczesne kreacje do dziś, mimo całego postępu, w kraju nie mają sobie równych. Najprościej nazwać go można było reżyserem światła i efektów specjalnych, choć to dalece nie wyczerpuje sprawy. Staszek zmieniał koncerty R & R w feerię światła, barw, ruchu, złud, marzeń. Przystosował też pojęcie "psychedelic" dla charakteru koncertu grupy.

Stylistyka wykorzystująca jako podstawowy środek skojarzenia audiowizualne stawiała określone wymagania materiałowi dźwiękowemu. Ówczesny program zespołu był przeglądem tych wymagań. W listopadzie 1968 r. grupa w jednym tygodniu wygrywa dwa konkursy studenckiego rocka, a w marcu 1969 r. czterokrotnie występują w Sali Kongresowej. Popularność zespołu potwierdza zajęcie drugiego miejsca na II Młodzieżowym Festiwalu Muzycznym w 1969 r. Ważnym etapem było też otrzymanie prestiżowej nagrody znanego ówczesnego publicyście Romana Waschko - "ZŁOTA WAŻKA"- dla najciekawszego zespołu roku 1969. Grupa dużo koncertuje, a w 1970 r. Polskie Nagrania wydają dwie płyty zespołu.

A wszystko to zaczęło się to w styczniu 1968 r. od własnych utworów (kompozycje liderów do tekstów Ryszarda Wojtyły i Andrzeja Kuryły) które składały się na program niezbędny do zdobywania nagród na festiwalach - "Kto poznał ten świat", "Znasz ten dom", "Człowiek", "Bobas", "Pytanie czy hasło". Początkowo grupa tępiła popowy banał, potem z czasem atrakcyjnością grupy stała się oryginalna metoda muzykowania, w istocie swej bliższa chyba jazzowi niż rockowi, polegająca bowiem na improwizacji. Improwizowany był nie tylko materiał, czy partie solowe, instrumentalne i wokalne, nie tylko zbiorowe kontrapunkty, ale także, jak w przypadku najbardziej zaawansowanych produkcji "free" jazzowych - forma utworów. Kompozycja jako temat wprowadzała podstawowe parametry melodii, harmonii i rytmu oraz formy - frazy, zwrotki, mostki, breaki itp., z których muzycy spontanicznie budowali utwory bawiąc, strasząc, tumaniąc i zaskakując czasami nawet samych siebie, partnerów w zespole i publiczność.

Grupa "Romuald & Roman" potrafiła też być świetną orkiestrą taneczną, mistrzami "non stopów". W lecie 1969 na warszawskim Solcu, stała się sensacją letniego salonu stołecznej młodzieży przez bite dwa tygodnie. Tak było też parę lat później w owej Warszawie (1975r.), gdy wzbogacony organami Hammonda i pianem Federa "riffy" gitar Romualda Piaseckiego i drugiego gitarzysty - Jacka Krzaklewskiego ściągały do non-stopu w "Hali Gwardii" na wakacyjne weekendy przez dwa miesiące ówczesną czołówkę krajowych muzyków i krytyków. I na darmo konferansjer tych koncertów - Zbigniew Niemczycki (tak - ten sam !!!) błagał ponad 5 tysięczną widownię o spokój.

Po okresie przerwy, zespół w 1975 r. reaktywuje się ponownie, godząc awangardową formę i

Romuald i Roman – Z Archiwum PR (2007)

Written by bluelover

Wednesday, 14 October 2009 21:45 - Last Updated Wednesday, 23 January 2013 12:39

treścią progresywnej muzyki dawnych "Romków", ze współczesnymi kanonami muzyki jazz-rock. Cechami charakterystycznymi dla drugiego wcielenia grupy (1975-1978) było rozszerzenie możliwości brzmieniowych przez stosowanie niekonwencjonalnej techniki instrumentalnej, zastępowanie tekstu pisanego improwizowanym, instrumentalne traktowanie partii wokalnych, brzmieniowe, dynamiczne i rytmiczne zróżnicowanie poszczególnych części utworów. --- jedyinka.art.pl

download: [uploaded](#) [4shared](#) [mediafire](#) [ziddu](#) [divshare](#) [gett](#)

[back](#)